

- 8) Artykuł 10 ust. 2 lit. t) dyrektywy 2008/48 należy interpretować w ten sposób, że umowa o kredyt powinna zawierać istotne informacje dotyczące wszelkich pozasądowych mechanizmów reklamacyjnych i odwoławczych, z których może skorzystać konsument, a w razie potrzeby o kosztach każdego z nich, o tym, czy reklamację lub odwołanie należy złożyć poprzez przesłanie jej pocztą tradycyjną, czy też w drodze elektronicznej, o adresie poczty tradycyjnej lub elektronicznej, na który należy przesłać roszczenie reklamacyjne lub odwołanie, oraz o innych warunkach formalnych, którym podlega ta reklamacja lub to odwołanie. Co się tyczy tych informacji, samo odesłanie w umowie o kredyt do regulaminu postępowania, z którym można się zapoznać w Internecie, lub do innego dokumentu dotyczącego zasad funkcjonowania mechanizmów reklamacyjnych i odwoławczych nie jest wystarczające.

(¹) Dz.U. C 161 z 11.5.2020
Dz.U. C 230 z 13.7.2020
Dz.U. C 255 z 3.8.2020

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln – Niemcy) – Telekom Deutschland GmbH / Bundesrepublik Deutschland, reprezentowana przez Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

(Sprawa C-34/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Łączność elektroniczna – Rozporządzenie (UE) 2015/2120 – Artykuł 3 – Dostęp do otwartego Internetu – Artykuł 3 ust. 1 – Prawa użytkowników końcowych – Artykuł 3 ust. 2 – Zakaz stosowania postanowień umownych i praktyk handlowych ograniczających korzystanie przez użytkowników końcowych z ich praw – Artykuł 3 ust. 3 – Obowiązek równego i niedyskryminacyjnego traktowania transmisji danych – Możliwość zastosowania odpowiednich środków zarządzania transmisją danych – Dodatkowa opcja taryfowa zwana „stawką zerową” – Ograniczenie przepustowości]

(2021/C 462/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Telekom Deutschland GmbH

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland, reprezentowana przez Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

Sentencja

Artykuł 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego Internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii należy interpretować w ten sposób, że ograniczenie przepustowości ze względu na aktywację opcji taryfowej zwanej „stawką zerową”, mające zastosowanie do transmisji strumieniowej wideo niezależnie od tego, czy jest ona rozpowszechniana przez przedsiębiorstwa partnerskie, czy przez innych dostawców treści, jest niezgodne z obowiązkami wynikającymi z art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 137 z 27.4.2020.